ความเป็นอยู่ของสตรีในยุคก่อนอิสลาม

﴿وضع المرأة عبر العصور﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อับดุรเราะห์มาน บิน อับดุลกะรีม อัช-ชีหะฮฺ

แปลโดย : อิบนุรอมลี ยูนุส

ผู้ตรวจทาน : อัสรัน นิยมเดชา, ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือฐานะของสตรีใต้ร่มเงาอิสลาม

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿وضع المرأة عبر العصور﴾

« باللغة التايلاندية »

عبدالرحمن بن عبدالكريم الشيحة

ترجمة: ابن رملي يونس

مراجعة: عصران إبراهيم ، صافي عثمان

المصدر: كتاب المرأة في ظل الإسلام

2010 - 1431

islamhouse.com

ความเป็นอยู่ของสตรีในยุคก่อนอิสลาม

ความเป็นอยู่ของสตรีในยุคญาฮิลียะฮฺ

สตรีในยุคนี้จะอยู่อย่างถูกหลอกหลวง ต้องเผชิญกับความยากลำบาก และถูกกดขี่อย่างรุนแรง สิทธิของเธอถูกทำลาย ทรัพย์สินเงินทองของเธอถูกจำกัด ไม่มีสิทธิในมรดก เพราะมรดกนั้นจะจัดแบ่งเฉพาะบรรดาชายที่ขับขี่ม้า หรือออกสู้รบกับเหล่าศัตรูแล้วยึดทรัพย์กลับมาเท่านั้น เธอต้องตกเป็นกรรมสิทธิ์ของใครๆ เยี่ยงสินค้าที่ไร้ราคาหลังจากสามีของเธอเสียชีวิต และถ้าสามีของเธอมีลูกๆ ที่มาจากภรรยาอีกคนนอกจากเธอ ลูกชายคนโตของเขาจะมีสิทธิในการครอบครองตัวเธอมากกว่าใครเยี่ยงทรัพย์สินทั่วไป เธอจะไม่มีสิทธิ์ในการออกจากบ้านนอกเสียจากว่า เธอต้องเสียสละร่างกายของตนเองแก่ผู้อื่น และหลังที่เธอถูกหย่า เธอก็ไม่สามารถเรียกร้องกลับไปยังสามีได้อีก ผู้ชายในสมัยนั้นจะแต่งงานกับหญิงตามที่เขาพึงพอใจโดยไม่จำกัดจำนวน สตรีไม่มีสิทธิ์ในการเลือกสามีของเธอได้ และไม่ได้รับสิทธิใดๆ จากสามีเธอ ไม่มีกฎหมายใดที่ห้ามผู้ชายรังแกสตรีได้ คนอาหรับในยุคโง่เขลาไม่อยากให้ภรรยาคลอดลูกเป็นหญิง เพราะพวกเขาเชื่อว่า จะมีลางร้ายหรือมีเคราะห์ร้ายตามมา ทันทีที่ลูกของเขาคลอดออกมาเป็นหญิงพวกเขาจะกังวลใจและมีความทุกข์ การเกลียดชังในลักษณะนี้ทำให้พวกเขาจับลูกสาวไปฝังทั้งเป็น ซึ่งการฝังลูกสาวเป็นที่กระทำกันในบางเผ่าอาหรับสมัยนั้น สาเหตุที่หลากหลายขึ้นอยู่กับฐานะของแต่ละครอบครัว บางคนทำไปด้วยความละอายใจ บางคนทำไปเมื่อพบว่าในตัวเธอมีข้อบกพร่อง อัลลอฮฺ สุบหานะฮุวะตะอาลา ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานว่า :

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالأُنثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدّاً وَهُوَ كَظِيمٌ ، يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلاَ سَاء مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل : ٥٨-٥٩)

“และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวว่าได้ลูกผู้หญิง ใบหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด เขาจะซ่อนตัวเองจากกลุ่มชนเนื่องจากความอับอายที่ได้ถูกแจ้งแก่เขา เขาจะเก็บเอาไว้ด้วยความอัปยศหรือฝังมันในดิน พึงรู้เถิด ! สิ่งที่พวกเขาตัดสินใจนั้นมันชั่วยิ่งนัก”[1]

บางคนฝังลูกไปเพราะกลัวความยากจน พวกเขาคือคนยากไร้ในบรรดาชาวอาหรับ คัมภีร์อัลกุรอานได้จารึกเหตุการณ์เหล่านี้ อัลลอฮฺ สุบหานะฮุวะตะอาลา ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานว่า :

[1] อัน-นะหฺลฺ ๕๘- ๕๙

﴿وَلاَ تَقْتُلُواْ أَوْلادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُم إنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْءاً كَبِيراً﴾ (الإسراء : ٣١)

"และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกเจ้าเพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะแท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง" [2]

สตรีในยุคนี้จะไม่ได้รับสิทธิความเป็นสตรีของเธอนัก อาหารบางอย่างที่ได้จัดเตรียมเป็นการเฉพาะสำหรับผู้ชายเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเธอ อัลลอฮฺ สุบหานะฮุวะตะอาลา ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานว่า :

﴿وَقَالُواْ مَا فِي بُطُونِ هَـذِهِ الأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا﴾ (الأنعام : ١٣٩)

"และพวกเขากล่าวว่า สิ่งที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์เหล่านั้น เฉพาะบรรดาผู้ชายของเราเท่านั้น และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาภรรยาของเรา" [3]

ไม่มีสิ่งใดที่เธอควรจะภูมิใจนอกจากการที่ผู้ชายปกป้องเธอ และปกป้องเธอเมื่อเกียรติและศักดิ์ศรีของเธอถูกล่วงเกิน

ความเป็นอยู่ของสตรีในสังคมอินเดียสมัยก่อน

ได้มีการจารึกในหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อ (อัลฟีเดีย) ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนหนังสือที่ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาฮินดูพราหมณ์ หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงสตรีดังนี้ [4] :

บทบัญญัติของศาสนาพราหมณ์ได้ให้ความแตกต่างกันระหว่างชายหญิงด้านคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และด้านสิทธิต่างๆ กล่าวคือ สตรีคือบุคคลที่ไร้สถานะในประเทศ เธออยู่ภายใต้การปกครองของผู้ชายในทุกช่วงเวลาการดำเนินชีวิตของเธอ ดังที่ได้จารึกไว้ในกฎหมายมาโนซึ่งมีใจความว่า สตรีไม่มีสิทธิที่จะเลือกสรรรูปแบบการดำเนินชีวิตของเธอแม้กระทั่งเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวของเธอภายในบ้าน ในวัยเยาว์เธออยู่ภายใต้การดูแลของผู้เป็นบิดา ในวัยสาวเธอจะอยู่ภายใต้สามี เมื่อใดที่สามีเธอเสียชีวิตเธอจะตกอยู่ภายใต้การดูแลของพี่น้องฝ่ายพ่อ ถ้าเธอไม่มีพี่น้องฝ่ายพ่อ เธอจะตกภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปกครอง ดังนั้นสตรีไม่มีอิสระในการดำเนินชีวิตของเธอ และการดำเนินกิจการของเธอไม่เป็นตามความประสงค์ของเธอเอง"

[2] อัล-อิสรออ์ ๓๑

[3] อัล-อันอาม ๑๓๙

[4] ดูหนังสือ อัลอัสฟารุล มุก็อดดะสะฮฺ ฟิลอัดยานิสสาบิเกาะฮฺ ของ ดร. อะลี อับดุลวาฮิด วาฟีย์ หน้า ๑๖๘

สตรีในยุคอินเดียที่ว่านี้ เปรียบเสมือนทาสที่ต้องตกอยู่ภายใต้สามี โดยที่เธอไม่มีสิทธิในการเลือกสิ่งใด ซึ่งบางครั้งเธอต้องเสียตัวไปเพราะการเล่นพนันของสามี[5]

นอกจากนี้ เธอไม่มีสิทธิแต่งงานอีกครั้ง และไม่มีสิทธิที่จะเลือกมีชีวิตหลังจากสามีของเธอเสียชีวิตไป เธอต้องเสียชีวิตตามสามี ศพของเธอต้องเผาพร้อมกับสามีในโลงเดียวกัน ในหนังสือศาสนาของพวกเขามีกล่าวว่า : [6]

“เป็นอันควรสำหรับภรรยาที่จะต้องสละตัวด้วยการโยนตัวเธอไปในกองไฟที่ได้เตรียมไว้เพื่อเผาศพสามีเธอ เมื่อพวกเขายกร่างสามีเธอเข้าไปในกองฟืนเธอจะต้องรีบเข้าหาในลักษณะที่เธอปิดหน้า หลังจากนั้นพราหมณ์จะรีบดึงผ้าปิดหน้าของเธอ และเอาเครื่องประดับของเธอออกแล้วแจกมันให้กับญาติพี่น้องของเธอ และพราหมณ์จะถอดขมวดผมของเธอออก หลังจากนั้นพราหมณ์ที่อาวุโสกว่าจะพาเธอเดินรอบๆ กองฟืนสามรอบ ต่อไปเธอจะเดินก้าวเข้าไปในกองฟืนและยกเท้าของสามีเธอขึ้นมายังหน้าผากเธอเพื่อแสดงถึงความภักดีของเธอที่มีต่อสามี หลังจากนั้นเธอจะเปลี่ยนที่ไปนั่งตรงหัวของสามีเธอแล้วตั้งฝ่ามือขวาของเธอบนหน้าผากสามีเธอ วินาทีนี้ทุกคนจะรีบจุดไฟทันทีเพื่อเผาร่างเธอและร่างสามีเธอ” พวกเขาเชื่อว่า การกระทำในลักษณะนี้จะทำให้เธอได้รับความสุขกับสามี และอยู่เคียงคู่กับสามีเธอบนชั้นฟ้าเป็นเวลา ๓,๕๐๐,๐๐๐ ปี การกระทำของเธอถือว่า เป็นการขจัดบาปญาติพี่น้องทางแม่ และพ่อของเธอและญาติพี่น้องทางสามีเธอ และเป็นการขจัดบาปกรรมสามีเธอให้บริสุทธิ์ ส่วนตัวเธอเอง ถือว่าเป็นกุลสตรีที่บริสุทธิ์และประเสริฐยิ่ง ประเพณีแบบนี้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในช่วงนั้น ซึ่งมีผู้หญิงเผาตัวทั้งเป็นจำนวนเกือบ ๖,๐๐๐ คน ได้นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๑๕ จนถึง ๑๘๒๕ มีการปฏิบัติเช่นนี้มาตลอดจนถึงศตวรรษที่ ๑๗ หลังจากนั้นประเพณีนี้ได้ถูกยกเลิกเนื่องด้วยความเกลียดชังของผู้นำศาสนาฮินดูเอง

และสิ่งที่บ่งบอกถึงฐานะความต่ำต้อยของสตรีในสมัยนั้น คือบัญญัติทางศาสนาฮินดูเอง ซึ่งมีการจารึกว่า [7] “ไม่มีที่กลับตามชะตากรรมของมนุษย์อย่าง ลม ความตาย ไฟนรก ยาพิษ งูใหญ่ และนรก ที่เลวร้ายยิ่งกว่าสตรี และบางครั้งสตรีคนเดียวจะมีสามีกันหลายๆ คนในเวลาเดียวกัน ดังนั้นฐานะของเธอจึงเหมือนหญิงขายตัวไม่มีผิด” [8]

---

[5] ดูหนังสือ มาซา เคาะซิเราะ อัลอาลัม บินฮิฏอฏิล มุสลิมีน ของ อันนัดวีย์ คัดมาจากเรื่องเล่าของมะฮา บะฮารอต ในหนังสือ (อัลมัลฮะมะตุล ฮินดียะฮฺ อัลกุบรอ)

[6] ดุหนังสือ กิศเศาะตุล หะฎอเราะฮฺ ของ W Durant ๓/๑๗๘-๑๘๑ แปลโดย มุฮัมมัด บัดรอน

[7] ดูหนังสือ หะฎอเราะตุลอะเราะบิ ขอ ง Dr. G Lebon ตะอ์ซีรุลอิสลาม ฟี อะฮฺวาลินนิสาอ์ ฟี อัชชัรก์ หน้า ๔๐๖

[8] มาซา เคาะซิเราะ อัลอาลัม บินฮิฏอฏิล มุสลิมีน ของ อันนัดวีย์ คัดมาจากหนังสือ R.C.DUTT. 331

ฐานะของสตรีในสังคมจีนสมัยก่อน

เจ้าของหนังสือ กิศเศาะตุล หะฎอเราะฮฺ ได้อธิบายถึงฐานะของสตรีในสังคมจีนดั้งเดิมว่า[9]: สตรีในสมัยนั้นจะตามผู้ชายตลอด และรับใช้ผู้ชายเรื่อยมาเหมือนราวว่าเธอถูกห้ามใช้สิทธิของเธอด้านการเงิน การเป็นอยู่ในสังคม เธอไม่มีสิทธิใดๆ ในตัวเธอแม้แต่น้อยนิด ผู้ชายคือคนคอยควบคุมเธอตลอดในทุกเรื่อง เธอไม่มีสิทธิด้านการศึกษา และแสวงหาความรู้ใส่ตัว เธอเพียงแค่ถูกกักขังภายในบ้านไม่ออกไปไหน เอาแต่รับใช้และทำงานบ้าน เย็บปักถักร้อยภายในบ้าน หรือทำแต่งานอื่นๆ ที่รับใช้บริการ เธอต้องตัดแต่งผมของเธอเมื่อเธออายุ ๑๕ ปี และเธอจะต้องแต่งงานเมื่อเธออายุ ๒๐ ปี พ่อของเธอจะเป็นผู้เลือกสามีให้เธอโดยอาศัยคนกลางที่มาติดต่อเท่านั้น

การคลอดของเธอถือว่าเป็นสัญญาณความเลวร้าย W Durant กล่าวในหนังสือเล่มเดียวกันของเขาว่า[10] : ผู้เป็นบิดามักจะกล่าวขอพรในบทขอพรของเขาในพิธีกรรมทางศาสนาเพื่อให้พระเจ้าประทานลูกผู้ชาย ดังนั้น ฐานะของผู้เป็นแม่จะถูกเยาะเย้ยและดูแคลน ยิ่งถ้าเธอไม่มีบุตรชายเพราะพวกเขาคิดว่าผู้ชายมีความสามารถเหนือผู้หญิงในการทำงานหากิน มีพลังในการต่อสู้กับข้าศึกในสนามรบมากกว่าผู้หญิง พวกเขาคิดว่า การมีลูกผู้หญิงจะสร้างความอับอายแก่ผู้เป็นพ่อ เพราะพวกเขาอุตส่าห์ทุ่มเทเลี้ยงดู และอดทนในความเหน็ดเหนื่อยในการเลี้ยงดูเธอ แล้วสุดท้ายพวกเขาจำเป็นต้องส่งพวกเธอไปอยู่ในบ้านสามีพวกเธอ จนกระทั่งเกิดประเพณีการฆ่าลูกผู้หญิงด้วย ดังนั้นครอบครัวใดถ้ามีลูกผู้หญิงจำนวนมากเกินความจำเป็น ยิ่งถ้าเป็นครอบครัวที่ยากจนและมีอุปสรรคในการเลี้ยงดูพวกเธอ พวกเขาจะนำพวกเธอไปทิ้ง ณ ทุ่งนาหรือไร่สักแห่ง ปล่อยพวกเธอตามลำพังโดดเดี่ยวในความมืด และให้เป็นเหยื่อของสัตว์ร้าย โดยที่สมาชิกครอบครัวไม่มีความรู้สึกเจ็บปวดต่อกรณีของพวกเธอแม้แต่นิดเดียว

สุภาษิตจีนดั้งเดิมกล่าวว่า[11] "เจ้าจงฟังคำพูดของภรรยาเจ้าแต่อย่าเชื่อฟังเธอ"

ฐานะของสตรีในสังคมโรมันโบราณ

เจ้าของหนังสือกิศเศาะตุลหะฎอเราะฮฺกล่าวว่า[12] : การคลอดบุตรหญิงเป็นเรื่องที่ไม่พึงชอบนัก ธรรมเนียมที่ยึดถือปฏิบัติในสมัยนั้น อนุญาตให้พ่อเสนอตัวเพื่อตายได้ถ้าได้ลูกพิการหรือเป็นผู้หญิง ในทางกลับกันพวกเขาชอบที่จะได้ลูกชายมากกว่า

สตรีในสังคมโรมันอยู่อย่างมีขีดจำกัด เธอไม่สามารถเลือกทำอะไรได้ ทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ชาย อำนาจอยู่ในกำมือผู้ชายเพียงคนเดียว ซึ่งเขามีสิทธิกับสมาชิกใน

---

[9] อัลมัรอะฮฺ ฟีศ ศีน ของ W Durant เล่มที่ ๓

[10] เล่มที่ ๔ ในหนังสือเดียวกัน

[11] หะฎอเราะตุลอะเราะบิ ของ Dr. G Lebon หน้า ๔๐๖ แปลโดย ซุอัยตัร

[12] ส่วนที่ ๑ เล่ม ๓ ของดร W Durant

ครอบครัวเต็มที่จนกระทั่งว่าเขามีสิทธิที่จะลงโทษภรรยาเขาด้วยการประหารชีวิตในบางคดี [13] และเขาก็มีอำนาจกับบรรดาภรรยาลูกๆ ของเขา และหลานของเขาเต็มที่ อำนาจส่วนนี้จะรวมทั้งอำนาจในการซื้อขาย การลงโทษ เนรเทศ และประหารชีวิต

หน้าที่ของสตรีมีเพียงแค่เชื่อฟัง ภักดีต่อสามี และทำตามเขาทุกอย่างโดยที่เธอไม่มีสิทธิปฏิเสธหรือฟ้องร้องแต่อย่างใด เธอไม่มีสิทธิได้รับมรดก เพราะมรดกเป็นของลูกชายคนโตเท่านั้น แค่นั้นยังไม่พอ ผู้ชายย่อมมีสิทธิที่จะนำใครเข้ามาเป็นสมาชิกครอบครัวก็ได้ และขับไล่ลูกคนไหนออกจากการเป็นสมาชิกของครอบครัวได้โดยวิธีการประกาศขาย [14]

ฐานะของสตรีในสังคมกรีกโบราณ

ฐานะของสตรีในสังคมกรีกไม่ได้มีอะไรดีมากกว่าฐานะของเธอในสังคมของประชาชาติก่อนๆ เลย เธอถูกมองว่าต่ำต้อยที่สุดจนกระทั่งเอาตัวเธอมาเป็นสิ่งของที่ได้แลกยืมกันได้ แท้จริงแล้วผู้หญิงที่คลอดบุตรมากๆ จะถูกขอยืมจากสามีเธอเพื่อไปอยู่กับชายอื่นสักพักแล้วคลอดบุตรให้กับประเทศชาติ[15] นอกจากนี้เธอถูกห้ามไม่ให้แสวงหาความรู้ภายนอก เธอถูกดูถูกถึงขั้นเรียกเธอว่า ของสกปรกจากน้ำมือของซาตาน [16]

ไม่มีระบบใดในสมัยนั้นที่จะประกันสิทธิของเธอในการได้รับมรดก เธอไม่มีสิทธิก้าวก่ายในทรัพย์ของตัวเอง เธอไม่มีอิสระ ทุกความต้องการของเธอตกอยู่ภายใต้อำนาจของสามีตลอดชีวิต เธอไม่มีสิทธิฟ้องร้องเพื่อขอหย่าเด็ดขาด เพราะสิทธิส่วนนี้เป็นของสามีอย่างสิ้นเชิง [17]

ฐานะของเธอถูกดูถูกขนาดนั้นยังไม่พอ ยังมีการเรียกร้องจากบรรดานักวิชาการของพวกเขาเองว่า จำเป็นต้องกักขังชื่อของสตรีให้อยู่ภายในบ้านเท่านั้นดังที่ตัวของเธอถูกกักขังภายในบ้าน[18]

สตรีในสังคมกรีกไม่ได้เป็นอะไรมากกว่าที่เธอถูกมองว่า เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีฐานะต่ำต้อยที่สุด เจ้าของหนังสือ หะฎอเราะตุลอะเราะบิ กล่าวว่า [19] : ชาวกรีกสมัยก่อนส่วนมากแล้วถือว่า สตรีเป็นมัคลูก(สิ่งที่ถูกสร้าง) ที่ต่ำต้อยอยู่ในฐานะต่ำที่สุดไม่มีค่านอกจากเพื่อขยายวงศ์ตระกูลหรือทำงานบ้านเท่านั้น ถ้าสตรีคลอดบุตรมีหน้าอัปลักษณ์พวกเขาจะฆ่าบุตรคนนั้นทันที

---

[13] กิศเศาะตุลหะฎอเราะฮฺ W Durant ๑/ ๑๑๘-๑๒๐ แปลโดยมุฮัมมัดบัดรอน

[14] มุกอเราะนะตุลอัดยาน / ดร อะฮฺหมัด ซะลาบี หน้า ๑๘๘ และดูหนังสือ ฮะฎอเราะตุลอะเราะบิ / DrGLebon แปลโดย ซุอัยตัร หน้า ๔๐๘

[15] หะฎอเราะตุลอะเราะบิ / DrGLebon แปลโดย ซุอัยตัร หน้า ๔๐๖

[16] หะฎอเราะตุลอะเราะบิ / DrGLebon แปลโดย ซุอัยตัร หน้า ๔๐๘

[17] มุกอเราะนะตุลอัดยาน / ดร อะฮฺหมัด ซะละบีย์ หน้า ๑๘๖

[18] กิศเศาะตุล หะฎอเราะฮฺ /w Durant แปลโดย มุฮัมมัดบัดรอน ๗/ ๑๑๗-๑๑๘

[19] หะฎอเราะตุลอะเราะบิ / DrGLebon แปลโดย ซุอัยตัร หน้า ๔๐๖

นักบรรยายธรรมผู้มีชื่อเสียงในบรรดาพวกเขาที่ชื่อ เดมุสตีน เคยกล่าวถึงสภาพสตรีว่า [20] : พวกเราได้เอาผู้หญิงขายตัวเพื่อเสพสุขเท่านั้น และเราได้เอาผู้หญิงรับใช้มาเพื่อดูแลสุขภาพร่างกายของเราของแต่ละวัน และเราได้เอาผู้หญิงมาเป็นภรรยาเพื่อต้องการให้พวกเขาคลอดลูกชายให้เราเท่านั้น

ดังนั้น สตรีจะอยู่ส่วนไหนของสังคมเล่า ถ้าระดับปัญญาชนในบรรดาพวกเขาได้กล่าวออกมาเช่นนี้ ? !

ฐานะของสตรีในสังคมยิวดั้งเดิม

ในสังคมยิว สตรีคือต้นเหตุแห่งบาปกรรม ตามที่ได้จารึกในคัมภีร์เตารอต (โตราห์) ว่า [21] : สตรีคือที่มาแห่งความผิดทั้งปวง เพราะเธอทำให้ทุกคนหลงทางหมด

ดังนั้นฐานะของสตรีในสังคมยิวมิได้อยู่ในสภาพที่ดีเลย กฎบัญญัติของพวกเขาไม่ได้ยกฐานะของเธอเลย แถมยังเตือนให้ระวังเธอ ได้มีกล่าวในคัมภีร์ยิวภาควรรณกรรม (Writings) [22] ; ฉันหมุนตัว ในขณะที่หัวใจของฉันอยากรู้ อยากมีชีวิต อยากแสวงหาปรัชญาและสติปัญญา และเพื่อฉันจะได้รับรู้ว่า แท้จริงแล้วความชั่วร้ายทั้งปวงคือ ความโง่เขลา และความโง่เขลาคือ ความบ้าคลั่ง ดังนั้นฉันพบว่า สิ่งที่คมกว่าความตายคือ ผู้หญิง ซึ่งเธอคือตาข่ายที่คอยดักเหล่าผู้โง่เขลา และหัวใจของเธอคือ เชือกที่คอยผูกพวกเขาไว้ และมือทั้งสองข้างของเธอ คือโซ่ตรวนผู้ภักดีต่อหน้าพระองค์อัลลอฮฺ หาใช่ว่าเขาจะรอดพ้นจากมันได้ ผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺย่อมได้รับโทษเนื่องจากความผิดของเขาเอง

และผู้เป็นพ่อมีอำนาจเต็มที่กับครอบครัวของเขาอย่างไม่มีขีดจำกัด ยิ่งถ้ามีลูกผู้หญิง ผู้เป็นพ่อจะจัดให้แต่งงานกับชายคนไหนก็ได้ บางทีเขาจะมอบเธอให้ใครก็ได้ หรือเขาจะขายเธอไป ถ้าเขาต้องการ เหล่านี้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ยิวบทอพยพหมวดที่ ๒๑ วรรคที่ ๗- ๑๑

เจ้าของหนังสือกิศเศาะตุลหะฎอเราะฮฺได้กล่าวว่า [23] : และแท้จริงแล้วพ่อนั้นมีอำนาจกับสมาชิกครอบครัวทุกคนไม่มีขอบเขต ดังนั้นพื้นดินตกอยู่ภายใต้อำนาจของเขา บรรดาลูกๆ ไม่มีสิทธิที่จะเลือกส่วนหนึ่งของชีวิตพวกเขานอกจากเมื่อพวกเขาภักดีต่อคำสั่งของเขา ดังนั้นเขาคือประเทศชาติ เขามีสิทธิที่จะขายลูกสาวเขาก่อนบรรลุนิติภาวะเมื่อเขายากไร้ และเธอก็เลยตกเป็นทาสไป และพ่อเธอมีสิทธิที่จะบังคับเธอแต่งกับชายคนไหนก็ได้ตามอำเภอใจ ถึงแม้ว่าในบางกรณีพ่อของเธอสละสิทธิด้านนี้ และจะขอให้เธอยอมรับการแต่งงานที่เขาจัดให้

เมื่อสตรียิวแต่งงานแล้ว ความรับผิดชอบของพ่อเธอที่มีต่อเธอถูกย้ายไปยังสามีเธอโดยปริยาย และเธอกลายเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สมบัติของสามีคล้ายๆ กับทรัพย์สมบัติของเขาทั่วไป

---

[20] ดิรอสาต ฟิ ตารีคิ หะฎอเราะติลยูนานิ วัรรูมานิ / ดร.หุซัยนฺ อัชชีค หน้า ๑๔๙

[21] บทปฐมกาล ๓/ ๑

[22] บทที่ ๗ วรรคที่ ๒๕/๒๖

[23] กิศเศาะตุล หะฎอเราะฮฺ /W Durant แปลโดย มุฮัมมัด บัดรอน ส่วนที่ ๑ เล่ม ๑/ ๓๗๔

อาทิ บ้าน ทาส และเงินทอง เช่นนี้คือบทบัญญัติที่ได้ปรากฏในคัมภีร์โตราห์ (TORAH) ในบทอพยพ (EXODUS) ตอนที่ ๒๐ วรรคที่ ๑๗

นอกเหนือจากนี้แล้ว กฎบัญญัติแห่งยิวได้สั่งห้ามไม่ให้สืบทอดมรดกของพ่อเธอหากพ่อของเธอมีลูกชายหลายๆ คน ดังที่ได้จารึกไว้ในคัมภีร์ยิวบทกันดารวิถี ตอนที่ ๑๗ วรรคที่ ๘ : ชายคนใดที่ถึงแก่กรรมแล้วไม่มีลูกผู้ชาย มรดกทั้งหมดจะถูกครอบครองโดยลูกผู้หญิงของเขา

ในกฎบัญญัติของยิว เมื่อสามีเสียชีวิตไปภรรยาของเขาจะตกอยู่ภายใต้อำนาจของพี่ชายเขาทันทีแม้ว่าผู้เป็นแม่จะยินยอมหรือไม่ก็ตามยกเว้นเมื่อพี่ชายของผู้ตายได้สละสิทธิดังกล่าวเท่านั้น ในคัมภีร์ยิวภาคพันธสัญญาเดิม (The Old Testament) [24] กล่าวว่า : เมื่อมีพี่น้องฝ่ายชายอาศัยอยู่ด้วยกันแล้ว บางคนในจำนวนพวกเขาได้เสียชีวิตไปในขณะที่ผู้ตายไม่มีบุตรชาย ภรรยาของเขาจะไม่ไปอยู่นอกบ้านกับชายแปลกหน้า แต่พี่ชายหรือน้องชายของผู้ตายจะเข้าไปอยู่กับภรรยาผู้ตายแทน แล้วนำเธอมาเป็นภรรยาได้ และรับหน้าที่เลี้ยงดูเธอแทนผู้ตายทันที

นอกเหนือจากนี้ บทบัญญัติแห่งยิวจารึกว่า บรรดาสามีจะไม่เข้าใกล้ภรรยาของพวกเขาในยามที่พวกเธอมีประจำเดือน พวกเขาจะไม่นอน และไม่ดื่มกินพร้อมกันกับพวกเธอ แต่พวกเขาจะออกห่างจากพวกเธอจนกว่าพวกเธอจะบริสุทธิ์ กฎบัญญัติของยิวได้กล่าวว่า [25] : แท้จริงแล้วสตรีจะไร้บริสุทธิ์นับจากวันที่เธอรู้สึกว่าเธอกำลังจะมีประจำเดือนในไม่ช้า แม้นว่าสัญลักษณ์ของมันยังไม่ปรากฏเด่นชัด สามีไม่สมควรเข้าใกล้ตัวเธอแม้กระทั่งเท่าระยะนิ้วก้อยก็ตามแต่ และเขาจะไม่ยื่นสิ่งของใดให้เธอรับแม้ว่าสิ่งนั้นจะยาวขนาดไหนก็ตาม และเขาจะไม่รับสิ่งใดจากมือเธอถึงเขาโยนให้เธอก็ไม่ได้ และเธอก็เหมือนกัน ไม่อนุญาตให้สามีร่วมกินอาหารกับเธอในถาดเดียวกันได้ นอกจากจะแยกห่างหรือแยกเป็นคนละจานกัน ไม่อนุญาตให้เขาดื่มน้ำจากแก้วที่เหลือของเธอได้ เขาทั้งสองจะไม่ร่วมหลับนอนในเตียงเดียวกันได้ ทั้งสองจะไม่ขับขี่ยานพาหนะเดียวกันถ้าทั้งสองทำงานในที่เดียวกันจำเป็นต้องไม่เข้าหาสู่กัน ถ้าสามีเธอเกิดเจ็บไข้ได้ป่วยในขณะที่เขาไม่มีคนอื่นคอยดูแลเขา กรณีนี้ให้ภรรยาเขาดูแลได้ ตราบใดทีเธอไม่แตะต้องตัวเขาหรือสัมผัสโดยตรง แต่ถ้าภรรยาเขาเกิดเจ็บไข้ได้ป่วย จะไม่อนุญาตให้เขาดูแลเธอได้แม้เขาจะไม่สัมผัสตัวเธอก็ตาม และสตรีคนไหนที่คลอดบุตรเป็นชายเธอจะอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ประมาณ ๗ วัน ถ้าเธอคลอดบุตรเป็นหญิงเธอจะอยู่อย่างไร้ความบริสุทธิ์ประมาณ ๑๔ วัน และเธอจะไม่อาบน้ำนอกจากจะพ้น ๔๐ วันหลังคลอดบุตรชาย และพ้น ๘๐ วันหลังคลอดบุตรหญิง

<u>ฐานะของสตรีในสังคมคริสต์โบราณ</u>

แท้จริงแล้วเหล่าผู้นำของศาสนาคริสต์ได้เกิดความคลั่งไคล้ในศาสนาพวกเขาจนเกินเลยขอบเขตของมัน ซึ่งพวกเขาถือว่าสตรีนั้นคือที่มาแห่งความผิดทั้งหลายแหล่ เธอคือรากฐานของบาปกรรมทั้งปวง เธอคือต้นเหตุแห่งเคราะห์กรรมที่ประสบกับมนุษย์โลกทั้งหลาย ดังนั้น

---

[24] บทเลวีนิติ (Leviticus) ตอนที่ ๒๕ วรรค ที่ ๕

[25] ดูหนังสือ มัจญ์มูอะติน มินัลเกาะวานีนัลยะฮูดิยะฮฺ วัลอาดาต / บาดหลวงยิวสุไลมาน จาซฟรายด์ หน้า ๒๒

ความสัมพันธ์ระหว่างชายกับสตรีต้องสกปรกไปด้วย เลยต้องหลีกห่างจากเธอแม้นกระทั้งการผูกพันด้านการแต่งงานทางการก็ตาม บาทหลวงคริสต์ ตารุโตเลียน กล่าวว่า : เธอคือตัวเปิดทางให้เหล่าซาตานเข้ามายังร่างมนุษย์ และเธอคือตัวการหลักที่ชักนำมนุษย์ไปยังต้นไม้แห่งความสาปแช่ง เธอละเมิดบทบัญญัติของพระเจ้า เธอทำให้รูปลักษณ์ของพระเจ้าต้องเสียโฉม (หมายถึงผู้ชาย)

นักเขียนชาวเดนมาร์ก Wieth Knudesen ได้อธิบายถึงฐานะของสตรีในสังคมยุคกลางศตวรรษว่า : การเอาใจใส่ต่อสตรีมันช่างมีขอบเขตเหลือเกิน อันเนื่องมาจากอิทธิพลของนิกายโรมันคาทอลิกในสมัยนั้น ที่มองสตรีเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นมาอยู่ในชั้นรอง [26]

ท่านนักบุญเปาโลได้กล่าวว่า [27] : ฉันพึงประสงค์ให้พวกท่านรับทราบว่า ส่วนหัวของบุรุษคือพระเยซู (เมสสิอาห์) และส่วนหัวของผู้หญิงคือส่วนหนึ่งของผู้ชาย และส่วนหัวของท่านเมสสิอาห์คือพระเจ้า ดังนั้นผู้ชายทุกคนจะไม่ปกปิดส่วนหัวของเขา เพราะมันคือรูปลักษณ์และความสูงส่งของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงก็คือความสูงส่งของผู้ชายเพราะผู้ชายนั้นไม่ได้มาจากผู้หญิง แต่ผู้หญิงจะมาจากผู้ชาย และเนื่องจากผู้ชายนั้นไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อสตรี แต่สตรีต่างหากที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อผู้ชาย ด้วยเหตุนี้สตรีควรมีอำนาจเหนือส่วนหัวของเธอเพื่อตอบสนองความต้องการของบรรดามลาอิกะฮฺ (บรรดาเทวทูตของพระเจ้า)

แท้จริงแล้ว กฎบัญญัติของคริสต์บังคับให้สตรีน้อมรับตามผู้ชาย และแสดงการภักดีต่อเขาตลอดอย่างตาบอด ท่านนักบุญเปาโลกล่าวว่า [28] : โอ้บรรดาสตรีเอ่ย จงน้อมรับต่อบรรดาชายของพวกเจ้าดังที่พวกเธอน้อมรับต่อพระผู้เป็นเจ้า เพราะผู้ชายนั้นคือประธานของผู้หญิงเหมือนกับเมสสิอาห์ที่เป็นประธานแห่งโบสถ์

นักวรรณกรรมชาวอังกฤษที่ชื่อเบอร์นาร์ด ชอว์ กล่าวว่า : เมื่อหญิงแต่งงานกับชายนั้นทรัพย์สมบัติของนางจะถูกยึดครองโดยสามีเธอ ตามกฎหมายอังกฤษในสมัยนั้น

กรณีนี้ยังไม่รวมไปถึงการคงฐานะการแต่งงานของฝ่ายหญิงที่อยู่เคียงคู่สามีตลอดไป เพื่อปฏิบัติตามกฎบัญญัติแห่งศาสนาและกฎหมายสมัยนั้น ดังนั้น แม้นจะเกิดเรื่องบาดหมางระหว่างสามีภรรยาเพียงใดก็ตามแต่ หรือมีอุปสรรคในครอบครัวมากมายเช่นใด การหย่าร้างไม่อาจทำได้เด็ดขาด แต่จะกลับไปใช้หนทางอื่นมากกว่า คือ การไม่เข้าใกล้ตัวซึ่งกันและกัน หมายถึงต่างคนต่างออกห่างกัน ซึ่งส่งผลให้ฝ่ายชายไปหาแฟนหญิงมาเป็นที่รักได้หรือเพื่อนที่คบหากันได้ ส่วนฝ่ายหญิงก็เหมือนกัน จะคบหาผู้ชายคนอื่นได้ในฐานะเพื่อนสนิทหรือแฟน

---

[26] มุกอเราะนะฮฺ อัลอัดยาน / ดร อะฮฺมัด ชะละบีย์ หน้า ๑๘๗ Feminism : translated to the English by Arthur Chater

[27] คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในพันธสัญญาใหม่ตอนที่ ๑๑ ของจดหมายท่านนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ (Corinthians) วรรคที่ ๓-๗-๙ หน้า ๒๘๐

[28] คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในพันธสัญญาใหม่ตอนที่ ๕ ของจดหมายท่านนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส (Ephesians) วรรคที่ ๓-๗-๙ หน้า ๒๘๐

เช่นเดียวกันกับกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตก่อน อีกฝ่ายหนึ่งที่ยังมีชีวิตจะไม่มีสิทธิแต่งงานอีกครั้งได้ ด้วยเหตุนี้เองฐานะของสตรีจึงตกต่ำนัก ตำแหน่งหน้าที่ของเธอถูกมองข้ามตลอด ซึ่งทำให้เกิดผลเสียตามมาในภายหลังในสังคมยุโรปปัจจุบัน จึงผลักดันให้เหล่านักวิชาการต่างเรียกร้องเพื่อคืนสิทธิอันชอบธรรมให้แก่ทุกคนในสังคมทั้งผู้หญิงและผู้ชายไม่เว้นใคร ความอิสระอย่างไม่มีขอบเขตย่อมต้องเกิดขึ้นในสังคม ส่งผลในเวลาถัดมาคือ การมีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมด้วยมารยาทที่ต่ำช้า ครอบครัวแตกสาแหรกขาด ทั้งหมดนี้คือ ความเข้มงวดของโบสถ์ที่เสนอวิถีปฏิบัติที่หลงผิด อีกทั้งยังบังคับใช้กฎหมายอันไม่ชอบธรรมที่ขัดกับธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง